

حق علم را بپردازیم

حکایت علم مانند آب است و نیاز به حبابه دارد. اگر حبابه طبیعت را نپردازیم، زندگی مان خشک می شود. علم هم همین حکایت را دارد اگر حق علم را ندهیم، محتاج می شویم و امنیت و قدرت کشور افول می کند. علم دیدنی نیست و به صورت نامرئی کارهای بزرگ و پیچیده کشور را انجام می دهد. علم فرزندان زیادی دارد که نام یکی از آنها فناوری خوب است که دیده می شود. فناوری های اهنجار فرزند علم بین رشته ای نیستند و مصطلح غلط است. بدون شک فناوری مفید و سالم از چرخه علم بین رشته ای می گذرد. یشه علم در وجود انسان دانا و متعالی شکل می گیرد و دستاوردهای فنی، اجتماعی و اقتصادی آنها مطلوب است. اگر فناوری خوب پیشرفته می خواهیم می باید برای علم سرمایه گذاری نماییم؛ علیرغم اینکه آن را مستقیم مشاهده نمی کنیم اما می باید به آن ایمان داشته باشیم که اگر درست برای علم سرمایه گذاری نماییم دستاورد آن پیشرفت کشور و خارج شدن از بحران ها می باشد. البته قابل تأکید است که منظور از علم، پرورش انسان های دانا، متعالی و با اخلاق کریمه است. یکی از محورهای مهم سرمایه گذاری دولت و ملت شتابانی از مدارس، دانشگاه ها، مراکز علمی، آزمایشگاه های پیشرفته برای اندازه گیری های بسیار دقیق، ابرکامپیوترها همراه با پهنای وسیع باند اینترنت برای دسترسی به محاسبات پیشرفته با سرعت بسیار بالا و در نهایت تأمین زندگی آبرومند دانش آموزان، معلمان، دانشجویان و کارشناسان و اعضای علمی می باشد.

مید دارم این سرمقاله در قلب مسئولان ذیربط، خیرین و واقفین علمی اثر گذارد و دست های گشاده آنها برای حمایت از علم که اُس همه خوبی ها است، پشتتازی نمایند.

علی اکبر موسوی موحدی

سردبیر